

L'Esquellot

publicació humorística

Preu: 20 cèntims

Granollers, 2 Abril 1933

Trimestre, 1 pta.

LES MISSES PARLEN

El què diu Maria Vinyes, Miss Garbo

- La senyora no hi és. Hauran de tornar dilluns.
- No és precisament a la senyora a qui cerquem.
- Així, doncs, demanen el senyor? Tampoc no hi és.
- No; és amb vostè que volem parlar. Som periodistes.
- Ail! Quina alegria! Tots els

senyors que venien amb el capell suat i barba de quatre dies, ja em figurava que eren periodistes i els contava el meu èxit en el concurs; però després resultava que venien per arreglar-se la boca...

Tot dient això, s'apoya en actitud fotogràfica en el penja-robes i rodolen per terra dos paraigües, tres barrets, Miss penja Garbo i el Greta-robes.

Amatents, l'ajudem a aixecar-se i anem a la cuina per refrescar-li una banya que s'ha fet en el front. Mentre la senyoreta Vinyes s'apreta la banya amb una moneda de deu cèntims, el redactor gràfic s'asseu en els fogons per a fer la caricatura de la Tapias, que ja se la sap de memòria.

—I, com li va néixer la idea de semblar-se a la Greta?, —dic jo, parant per breus moments de pelar patates.

—Ah, no senyors, no; és ella la que es vol semblar a mi. Jo no tinc temps d'entretenir-me.

—Essent així, no podem per menys que felicitar-la, ja que no és de vostè la culpa de que no s'hi sembli.

—Si ella hagués volgut, podia semblar-se'm més, perquè té moltes estones lliures. Quan jo sigui artista — que també tindrà temps de sobres, — faré tots els possibles per semblar-me a l'ampollaire. Oh, i crec que la Tapias intentarà semblar-se a la Joan Crawford.

—Pensa vostè seguir fent de raspeta?

—Sí, senyors, sí; solament que amb la renda dels vint naps penso llogar una minyoneta, sense pretensions, per al meu us particular. Així podré fer de senyora les estones que no tinc cap servei, i després tornaré a la tasca amb la satisfacció íntima de saber que sóc senyora a estones perdudes.

En aquest moment sona el timbre i com que resulta que és la senyora, no tenim més remei que fer-nos treure un queixal, per a dissimular. Al meu company, li arrencaren el del seny. Jo, per sort, ja no tenia seny.— CINIC.

El què no ha pogut dir Maria Tapias, Miss Crawford

Com bons militans de la C. N. T. ens deixarem caure al Sindicat per a cotitzar l'import del segell confederal. Ja davant mateix de la porta recordarem que encara està segellat per aquella futesa dels pernills; però, per no fer el viatge en va, tirarem els dos ralets per sota la porta.

Ja marxàvem, quan la veu "gaucha" de Miss Crawford, que cantava fragments del "Duo de la benzina" i del "Trio de la Africana", ens féu tornar sobre les nostres passes. Ja no ens recordarem dels companys vençuts, ni dels companys famètics, i amb el mànec d'un ganivet recuperarem només quaranta cèntims de la peça de dos ralets que havíem passat per sota la porta.

I de sobte ens trobarem davant per davant amb la senyoreta Tapias, a qui preguntem:

—Li costa molta feina semblar-se a la Joan Crawford?

—No gaire. Particularment al matí, en llevar-me, m'hi semblo molt. Oh! Si haguessin fet el concurs al matí, en lloc de fer-lo al vespre, llavors si que ningú l'hauria dis-cutit.

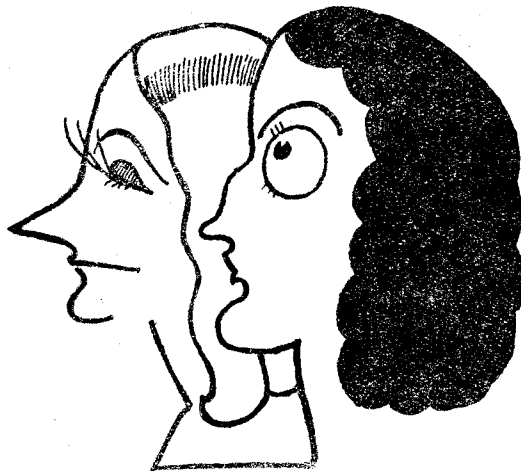
En aquest moment surt mister Crawford, volem dir el senyor Tapias, qui, en veure la possibilitat de contar-nos altra vegada el seu naufragi, envia la seva filla a cercar llumins per al sopar. Nosaltres dissimulem i ens ens anem al balcó, el senyor Tapias ens segueix i ens diu:

—Què com vaig salvar-me del naufragi?

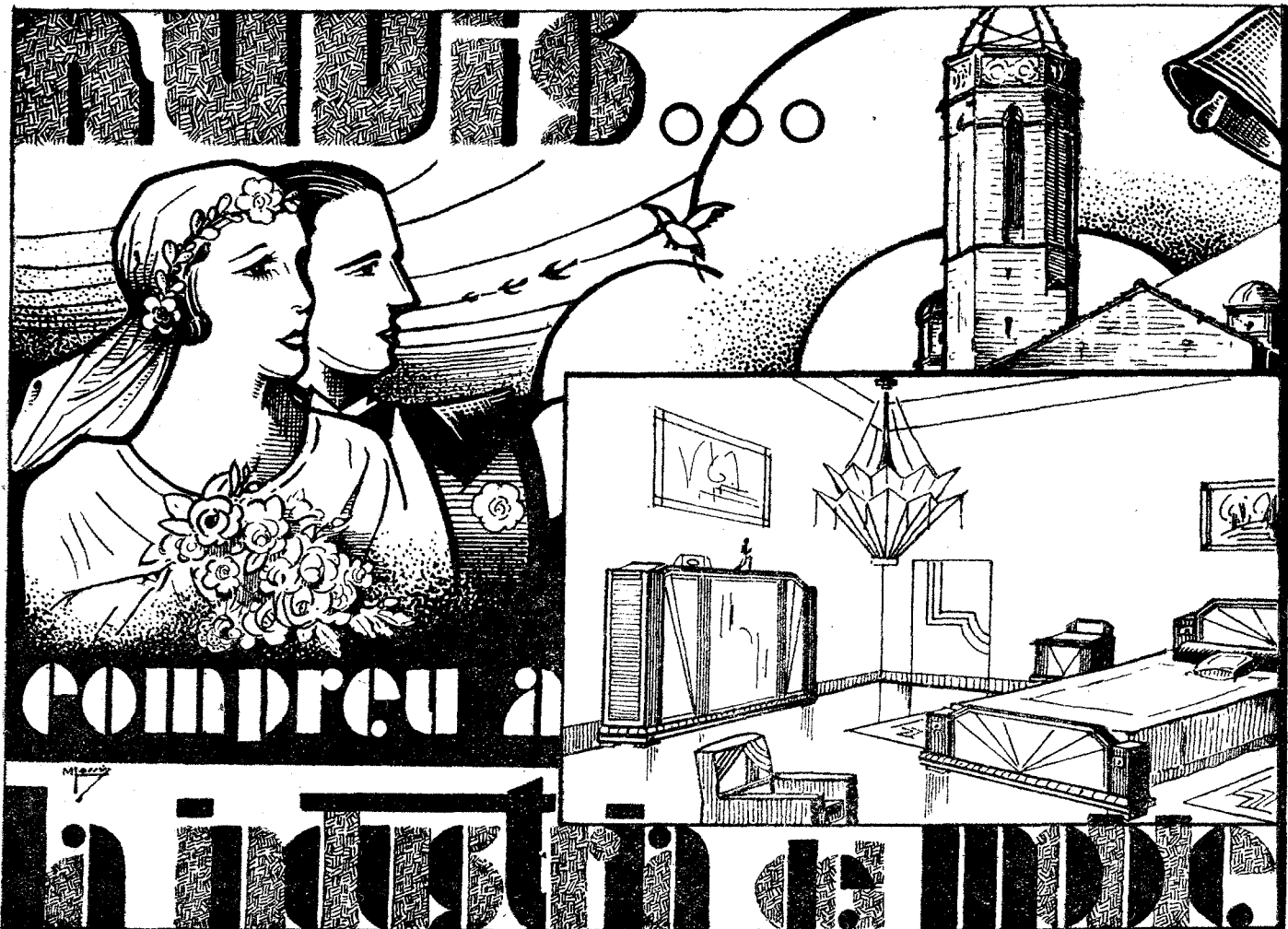
—Quedem boca-badats; no li havíem preguntat res; però ell, sense fer cas de la nostra cara idiota, continuà:

—Molt senzill; quan vaig veure que el vaixell, en lloc d'anar a Nova-York, anava a Pique, i com que jo a Pique no hi tenia contracta, vaig pujar a caball del violí, vaig llançar-me a l'aigua, i gràcies a això, vaig salvar-me. I ara, ja ho veuen; sóc el pare de la Miss Crawford, i sols desitjo que es faci un concurs de naufrags, i estic segur que jo seria Mister Naufrag 1933.

Com que la nena no vé i el naufragi sembla que s'allarga, li diem que quan sigui Mister Naufrag ja tornarem a fer-li una entrevista, si la seva filla no l'envia a cercar llumins. — CINEGETIC.

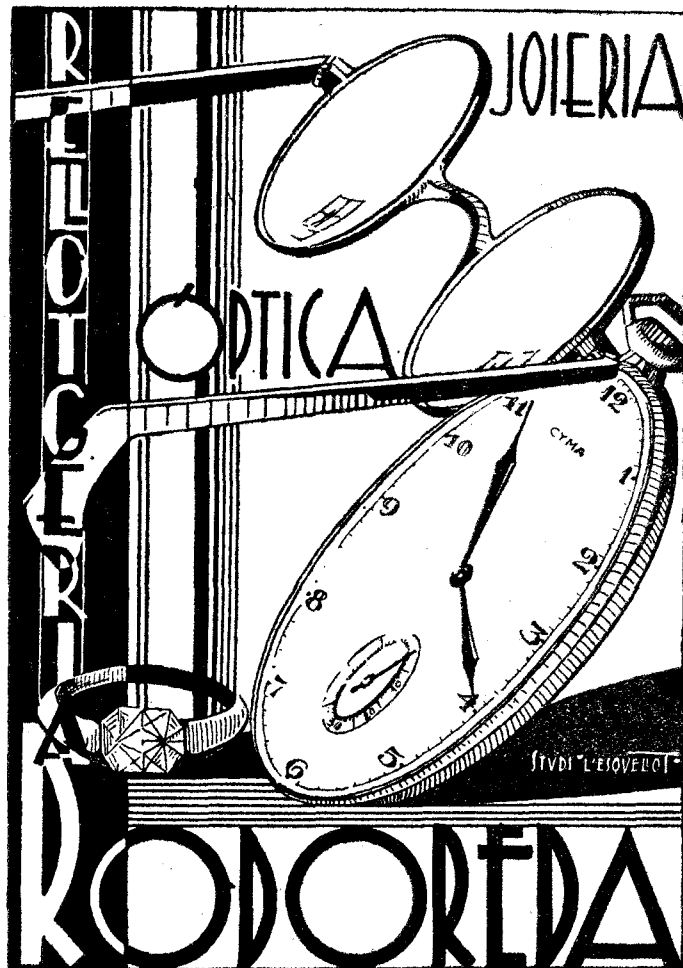

Les guanyadores del concurs

Recordi-ho!!!

Recordi bé que a la
Sastreteria
Farràs
 s'han rebut les últi-
 mes novetats per a la
 present temporada
 de primavera i istiu

24 el piujol

Aquell anunci de tela que creuava la carretera anunciant la pel·lícula «Grand Hotel», tingué més propietats de les que s'havien imaginat. Dijous foren en gran nombre els agrícoles que per ésser dia de mercat i voler quedar-se a dinar, anaren al local del Majestic disposats a menjar-se un plat d'arròs o de vedella amb pèsols.

Hi ha qui diu que més profit els hauria fet això que no pas veure la pel·lícula.

L'ESQUELLOT l'ntem amb **Olis GAMBÚS.**

Fins ara, el problema minaire sols afectava a Astúries. Doncs, bé; mercès al senyor Serra, Granollers compta des d'avui amb un problema minaire tan important com l'asturià. El nostre, però, no és el vulgar d'una mina de ferro colat, ni de safrà, sino d'una veritable mina d'aigua més o menys potable que el senyor Serra volia fer a Canovelles i que no l'hi han deixat fer els propietaris de Palou, perquè diuen que això els minvaria el *liquido elemento*, i, per tant, la collita de vi d'aquest any seria molt migrada.

Sort, sort, que hi han **Olis GAMBÚS!**

En el teatre del Centre Radical d'Aliança Republicana i etc. donà una conferència el nostre bon amic Ramon Mestre, dissertant sobre el tema «Cultura de la dona».

El nostre car amic, que s'ha significat tant en campanyes anti-lerrouxistes i anti-radicals, creiem que ha satisfet els seus desitjos, puix que de resultes de la conferència (?) han estat molts els socis que s'han donat de baixa del Centre.

Els **Olis GAMBÚS** alegren la vida.

Decididament aquí és la ciutat dels dobles. Havem tingut dos «Orfeó Granollerí», dues orquestres La Catalana, dos diputats, quan sols se'n podia elegir un; dos alcaldes, el de Lúcar i el de Granollers; dos «Espingüets», que fa poc veieren la llum, però que possiblement no la veuran més, i últimament dues Gretes Garbos en el concurs del Majestic.

Encara que hi ha qui diu que les dues juntes no en fan una.

Som peixos que ens portem l'oli... **Oli GAMBÚS!**

En una de les incomptables reunions del Jurat Greto Garbenc, el senyor Albarranch va proposar a la selecta concurrència anar de smoking el dia del repartiment dels premis. Contra aquesta proposta s'aixecà tot el senyor Joseph, qui recontraproposà l'anar de llarg. Algú féu una mitja rialla, però ell ho aclarí: «iVull dir de frac o de levita, home!»

Per Sant Josep l'Orfeó Granollerí donà un concert, en la sala triangular del carrer del Pont, i el mestre Bataller, va poder lluir el frac negre i les singulars sabates rosses que tant s'adiuen amb el frac.

Les sabates i el frac reberen moltes felicitacions, així com el senyor Bataller i els seus cantaires.

Admetem col·laboració espontània, la qual haurà d'anar firmada, encara que no es publiquí la firma

D'ençà de la nota de «La Gralla» sabem que al Círcol Tradicionalista s'han donat ordres severes perquè els nois no «s'esplaiïn» tirant petards als pacífics ciutadans que passen pel carrer on aquell està emplaçat.

Si aquesta afició els hi ve de l'enaigament, els demanem que destinin les seves activitats a anar a tirar pedretes al riu, i si pot ésser que hi vagin un xiquet lluny, no fos cas que ens en arribessin els esquitxos.

Com que el Granollers S. C. entrarà al grup A, els senyors directius varen anar a trobar el senyor Parera, de Badalona, perquè els fes el camp d'herba, tal com mana el reglament. El senyor Parera els atengué molt bé; però els hi posà dificultats, perquè precisament ell volia fer la cosa més en gran, i els proposà empostissar el camp. Els directius, en un principi es quedaren sense saber què contestar, més tard, però, assentiren a la proposició, i el nostre club gaudirà molt aviat d'un magnífic camp de fusta, i no d'herba, com gent mal intencionada havia afirmat.

Per a donar més lluïment a l'aplec de Canovelles del di-lluns de Pasqua, sabem que el Foment de la Sardana d'aquesta ciutat s'ha posat d'acord amb l'Ajuntament d'aquell poble perquè s'hi desplacin dues cobles per a donar un gran festival sardanístic que farà les delícies dels concurrents.

Prometem no assistir-hi.

Darrera la porta hi ha un fus,
s'ha acabat i... **Olis GAMBÚS.**

A la senyoreta Roseta Rof, Miss Greta Garbo número 2, van donar-li cinquanta satisfaccions, perquè es va creure que encara que la Greta no se semblés molt a ella, l'haver arribat tard al concurs bé tenia el seu mèrit i, per tant, era d'agrair.

En Masó volia donar-li també un passí per al Majestic per tot l'any 1933, però el senyor Anglés el tallà.—Que no veieu que aquesta xicota viu a Barcelona i s'haurà de gastar 3'30 per a estalviar-se'n 1'25?...

Uns casats de nou en aquesta ciutat—els noms dels quals no podem dir per delicadesa—decidiren fer el seu enllaç matrimonial amb caràcter làic.

Compliren els requisits que la llei mana i es presentaren el dia prèviament convingut al Jutjat Municipal per a verificar la cerimònia.

En estendre l'acta de matrimoni, el senyor Jutge fa un senyal al nuvi perquè s'atanci i li pregunta:—El nom del pare?—I el nuvi, tot persignant-se, contesta:—...I del Fill i de l'Esperit Sant. Amen.

Divendres de la setmana passada ens cridà l'atenció un amic nostre que corria desesperadament. Preveient que n'hi podria passar alguna, i sempre disposats a ajudar-lo, li preguntàrem el perquè de les seves corredisses, i ens contestà que se'n anava al Jutjat a fer una denúncia. Ens deixà molt parats, i ell, sens dubte, coneixent-ho, fou més explícit i digué: «Sí, nois, sí; vaig a denunciar un «timo» del qual entre altres he estat víctima; aquesta nit passada he anat al Majestic i m'han fet el «timo de les misses».

**Contribucions : Cèdules Agència Administrativa
Carrer Sant Roc, 10, 1.ª F. SALA I TORRAS**

...Que el Jurat del Concurs feia el paper de la «trista figura».
 ...Que en Rossell, oficial de l'Ajuntament, quan passa una nena bonica, s'arregla el coll, i quan no passa també.
 ...Que l'alcalde de Parets llegeix «La Traca».
 ...Que el Granollers S. C. entrarà al grup A.
 ...Que al Majestic no els hi han quedat ganes de fer cap més concurs.
 ...Que tothom s'ha donat compte de l'èxit de la sessió de gala.
 ...Que es donà la casualitat que ningú seia a la butaca que li corresponia.
 ...Que als únics que els va agradar «Grand Hotel» va ésser als del Casino.
 ...Que el diumenge s'els hi acabaren les localitats.
 ...Que, els que anaren a aquest local, també es fastiguejaren de tan estrets com estaven.
 ...Que al Majestic dissabte a la nit, a les 9, hi havien setze persones.
 ...Que a les deu n'hi havien sis.
 ...Que a les dotze no n'hi havia cap.

TATA

MANDRA.—Veu? ens ha agradat. En el nombre pròxim et publicarem.

T. E. J.—No s'impacient. El seu dibuix anirà.

TITELLA.—Ja ha quedat descansat, ja!... Potser sí que li seria convenient anar a prendre banys a Caldes.

CUCA.—Escrigui, escrigui força, que de més verdes s'en maduren; però no ho faci en aquest paper tan estrafolari, que a un home com vostè no li estan bé aquestes coses.

D. C.—Havem rebut la seva carta, però no es pot publicar.

JAUMET.—Ai, caram de Jaumet! Mira que bé que ho fa!
 K. Màndula.—Passi per la nostra Redacció que en parlarem, i potser arribarem a un acord.

POCA PENA.—El número passat n'hi va anar un, i en aquest n'hi va un altre.

QUICU.—Una vegada era un rei...

JACK.—Ens ha agradat, però ha arribat tard. Si feu quelcom més, seria convenient que, a més del pseudònim, firmessiu. Les quartilles s'escriuen per una sola cara.

(Tango)

Música de «Tomo y obligo»

*Toma el abrigo, vete al concurso,
 puesto que nadie se va a presentar,
 tengo un amigo, que es del jurado
 y así es muy fácil un premio ganar.*

*Coje un sinalco, bebe y brindemos
 por las pesetas que luego traerás,
 pues el retrato no me interesa,
 sólo el billete yo quiero atrapar.*

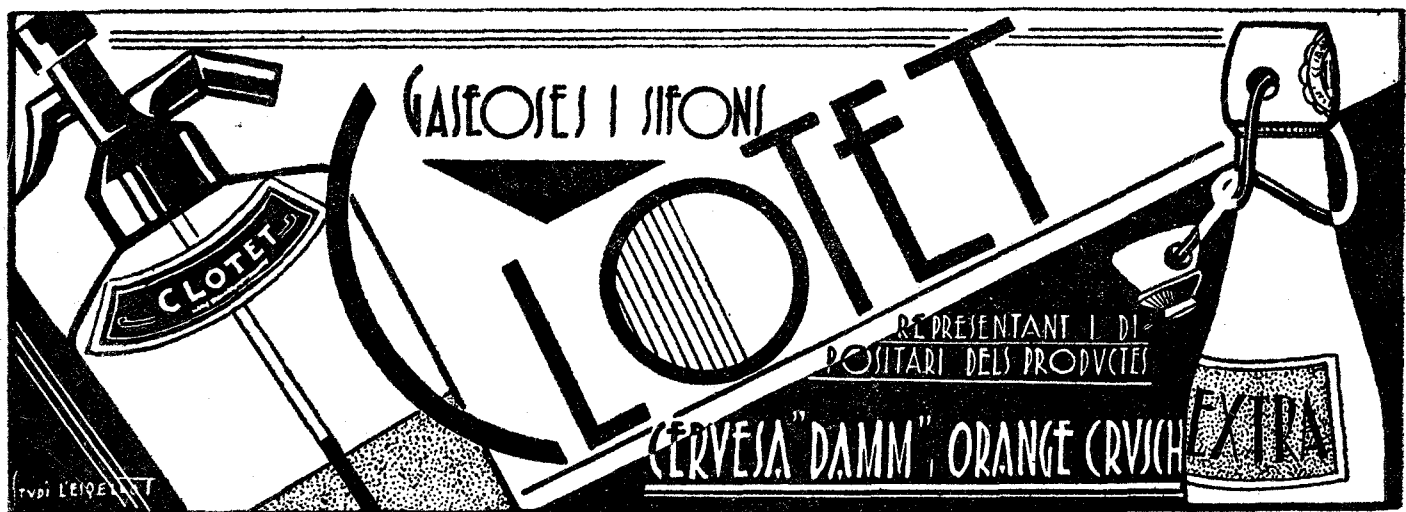
*Si el jurado fuera franco
 cuantas cosas te diría,
 de que modo deseaba
 alejarte del salón.*

*Cuantas veces el retrato,
 tembloroso y asqueado
 se volvió del otro lado
 por no ver tu mala acción.
 Luego, al ver que te elegían
 y tu nombre voceaban,
 fué "pa" él la puñalada,
 y el cristal se le rompió.*

*Yo, te juro, todavía no consigo convencerme
 como pudo contenerse
 y no se desenmarcó.*

*Toma el abrigo, vete a tu casa,
 que del concurso mejor es callar,
 pues a la Garbo no te pareces
 y de la Crawford no quiero ni hablar.*

*Sigue un consejo, no te presentes,
 y si otra vuelta te toca fregar,
 calma, muchacha, friega y no llores
 porque en el cine no vas a triunfar.*

Granollers necesita una mujer fatal

Granollers, cabeza de partido de la provincia de Barcelona, limita al Norte con Casa Baulenas, al Este con las obras de la vía, al Sur con el campo de tenis (ese campo que tiene unos palos que siempre están en peligro de ser arrancados de su sitio por los de la «Gripia») y al Oeste con el río Congost, un río muy húmedo que han hecho para que pase por debajo del puente de hierro. Antes de hacer el río, Granollers limitaba al Oeste con el Jefe de la estación del Norte, pero nadie estaba satisfecho, porque cuando el Jefe se iba con quince días de permiso a Burgos, Granollers era demasiado grande.

Todos estamos muy contentos de haber nacido en Granollers, de su situación geográfica y del calor que hace en los cines, pero nos asusta la falta de originalidad en sus productos. Es verdad que, aparte los borregos de Cardedeu, se producen muchas más cosas y que en ningún pueblo de Cataluña han conseguido tener una plaza como la plaza de la Corona, en la que plantaron un monumento tan bonito y que se ha dado tanta prisa en crecer. Yo sé que el alcalde de Barcelona, que siempre imita todo lo que hacemos aquí, ha intentado sembrar monumentos en la plaza de Cataluña y no han nacido nada más que urinarios y estaciones del Metro y, si acaso, algún barítono de zarzuela que en seguida han tenido que podarlo.

Granollers será el orgullo de todos nosotros cuando produzca mujeres fatales; cuando haya producido, por lo menos, una mujer fatal. Gambús, que es ese de los aceites que sólo los vende al por mayor y que no se puede ir a su casa a comprar tres «petricons» ni porquerías así, me ha dicho que en Sabadell ya hay una mujer fatal, y que él ha empeñado cinco chalecos para poder regalarla un caballo. Está claro que aquí, en la capital del Vallés, no podemos ser menos y tenemos que tener una o dos inmediatamente, y para eso se ha organizado el Concurso del Majestic, para ver si después de parecerse a la Greta y a la Joan, se animan esas niñas y nos resultan unas vampiresas como Dios manda, porque no creeréis vosotros, lectores míos, que, por muy guapas que sean, son mujeres fatales, por ejemplo, Margarita Jané o Digna Ballorca, que ni siquiera fuman, y, que si habláis con alguna de ellas como se habla a una vampiresa, el diálogo será algo así:

—¿...?

—Ài! que és idiota aquest xicot.

—¡...!

—Això, vostè no ho diu de debò.

Vaya, que no hay derecho; una vampiresa tiene que decir: «¡Yo quiero orquideas!» Y después de decirlo, dar un suspiro con el que se le vaya el alma y la cena de la noche anterior. ¡Oh, los suspiros de las vampiresas! Yo tengo un catarro crónico a consecuencia del suspiro de una mujer fatal y nunca volveré a amar a más mujeres fatales sin llevar la bufanda puesta. Es claro que sabiendo suspirar así, ya se puede ser bastante vampiresa, pero eso ya lo sabe hacer la de Sabadell. (Me lo ha dicho Gambús, que es ese del aceite, el caballo y los chalecos.) La nuestra tiene que ser mejor; saber besar como besan las vampiresas, produciendo el inmediato desmayo de sus víctimas; así podrá llamar a la criada y, mientras enciende un egípcio en la llama azulada del pebetero, decir con indiferencia:

—Que se lleven eso y me traigan otro. ¡Ah! Y que no se olviden los guisantes para la cena.

Esto, lectores de mi alma, es una vampiresa; esto, mis sabios lectores, es una mujer fatal; y no esas otras que en cuanto un hombre se desmaya en sus brazos ya están llamando al médico y a la portera, y con la emoción no se acuerdan para nada de la comida y dejan que se pase el arroz.

¡Qué bonito sería tener una mujer fatal! Una vampiresa titular, como en todos los pueblos de América del Norte, a la que el Ayuntamiento construyera un palacio en la calle de la Constancia.

¡Qué estampa para la historia de Granollers, que Bardollet ofreciera a la bella vampiresa todas las fuertes cajas de caudales de su Banco a cambio de un poco de amor! Y, qué fecha tan memorable la del día en que Calvet la regalara todos los pianos de manubrio que tiene en el almacén! Así sería Granollers una ciudad moderna; ni más ni menos que cualquiera de América del Norte.

Es, pues, preciso que el Ayuntamiento se ocupe en seguida de producir una mujer fatal. Nosotros, en cambio, prometemos hacer lo posible para que vuelva otra vez el Batallón, y así será nuestra vampiresa la más célebre de todas las de la comarca; podrá seducir a algún oficial, lo mismo que Mata Hari, (los oficiales del ejército son siempre las víctimas preferidas de las vampiresas, sobre todo si son aviadores) y hacer que la facilite los planos de la plaza del Cuartel. ¡Qué bella escena cuando el oficial, al darse cuenta de la traición, fuera en busca de la espía y la dijera:

—¿Donde están los planos, Mata Hari, Mata Hari?...

A ver si esto nos lo copia también el alcalde de Barcelona.

DERCUSAN

El Concurs de la Greta, de la Garbo i C.^a

Sense que ningú pugui evitar-ho, es nomena Miss Greta Garbo i Miss Joan Crawford * Es temen greus conflictes socials

Majestic Sur Perpinyà, 30 Febrer.—**L'Empresa del Majestic sembla que té l'intenció de fer un concurs entre les noies que més s'assemblin a Greta Garbo i Joan Crawford**

L'empresa del Majestic sembla que té l'intenció de fer un concurs entre les noies que més se semblin a Greta Garbo i Joan Crawford.—Corresponsal.

M. S. P., 31 Febrer.—**Es preparen els preparatius**

El meu telegrama d'ahir es va confirmar. Mister Masó i Lady Cinaes fan a correu els preparatius que es fan en aquests casos. La població està animadíssima. Regna gran efervescència. El comerç ha tancat les portes. Hom diu que és degut a que avui és diumenge. No ho podem assegurar.—C.

M. S. P., 1.er de Març.—**Sense necessitat del Dr. Iru-rita es confirma la notícia**

La notícia que vaig confirmar ahir torno a confirmar-la avui i la confirmaré quantes vegades sigui necessari. Mister Masó i Lady Cinaes han acabat els preparatius i van per feina. Convenientment embalat, ha arribat aquest mati un Jurat nou de trinca. Fins ara no ha actuat enlloc. Esperits retrògades i cavernaris asseguruen que després del concurs tampoc haurà actuat. Però ningú no s'ho creu.—C.

M. S. P., 2 Març.—**Es procedeix al desembalament del Jurat**

Aquesta tarda i davant d'una gran multitud s'ha procedit a desembalar el Jurat. Com que ningú no ha vist mai cap Jurat de debò, la curiositat és fantàstica. Mister Masó ha trencat els precintes i han aparegut uns bultos embolicats com les mòmies egípcies. L'espectació augmenta. L'espectatori també. Si no em paguen el que em deuen no continuo informació.—C.

(Davant l'anterior telegrama, i com que volem tenir al corrent els nostres lectors dels esdeveniments que terratremolen a Majestic sur Perpinyà, acordem enviar-hi un gir telegràfic de cinquanta mil pessetes a que ascendeix el nostre deute amb aquell corresponsal.)—R. de la N.

M. S. P., 2 Març.—**Per fi el Jurat ha estat desembalat. Gran desil·lusió**

Acabo de rebre gir telegràfic de tres pessetes cinquanta. Per fi estem en paus. Ja era hora! Continuo informació.

Mister Masó comença a treure benes. El silenci és majestàtic. Apareix un munt d'ossos i nervis cobert de carn, de pels, de samarreta, d'americana, etc., etc. Es tem que sigui un home. Ens han enredat. Desfets els altres bultos també contenen homes. Tothom creia que un jurat era una altra cosa; quelcom així com una pianola o un paraigües. Què hi farem! Pacència!—C.

M. S. P., 3 Març.—**Es coneixen els noms dels del Jurat**

Aquest mati els deu individus que formen els nou del

Jurat han donat el seu nom i el bon dia. Es diuen E. Camillo, A. Mayol, M. Anglès, J. Bosch, M. Joseph, V. Albarranc, J. Escobar, F. Sala i A. Garrell. Pel camí s'ha perdut el senyor E. Sarroca. Hem posat un anunci en *La Vanguardia*.—C.

M. S. P., 8 de Març.—**S'han publicat les Bases del Concurs**

Avui s'han publicat i han tingut un èxit extraordinari. Les botigues han esgotat les existències de miralls i retrats de Greta Garbo i de Joan Crawford. Entre l'element femení, integrat gairebé tot ell per dones, l'entusiasme és indescriptible. Cap de les xicotes d'aquest poble se sembla a Greta Garbo i a Joan Crawford i això és motiu de joia per les famílies honorades de la població.—C.

M. S. P., 14 de Març.—**Segueix l'entusiasme. A l'Ajuntament es continua no rebent fotografies**

En aquests moments el Jurat està reunit a l'Ajuntament on hi va cada dia a no classificar les nombroses fotografies que no es reben. Fins ara, no se n'han rebut tres centes. Es creu que encara no s'en reberan més.—C.

M. S. P., 17 de Març.—**Serà veritat?**

L'èxit del concurs és assegurat. Fins ara no s'han presentat cinc centes fotografies. Els estudis Bosch i Comas no donen l'abast a no fer fotografies. En Patrici vol declarar-se en vaga. A darrera hora un sensacional rumor ha posat en tensió els nervis de la ciutat. Es diu que la Maria Tapis s'ha fet retratar, però no podem assegurar si s'ha posat tranquil·la. El Jurat està reunit en sessió permanent per veure si a la fi pot rebre una fotografia que, vaja!, ja comença a ésser hora.—C.

M. S. P., 18 de Març.—**Per fi! Hurra!! Hurra!!!**

Després de tants dies de no rebre fotografies de concursants, per fi se n'ha rebut una optant a Miss Joan Crawford. El Jurat segueix en sessió més permanent que mai.—C.

M. S. P., 19 de Març.—**Si; tanmateix serà veritat**

Amb tot i i que l'opinió pública féu tots els possibles per evitar-ho, els esforços de les forces vives de la ciutat han estat inútils i es tem que avui arribaran a l'Ajuntament les fotografies de la senyoreta Maria Vinyes, que preté semblar-se a Greta Garbo. Les temences anteriors s'han confirmat, han arribat les fotografies de la senyoreta Vinyes. La població està a l'aguait i es temen conflictes. Hom creu que avui el comerç tancarà les portes.—C.

M. S. P., 20 de Març.—**Greu conflicte en porta, però en porta no hi té res a veure**

Ahir, diumenge, el nerviosisme de la població va arribar al grau màxim i va fer explosió. El comerç, complint l'amenaça, va tancar les portes i únicament els barbers va-

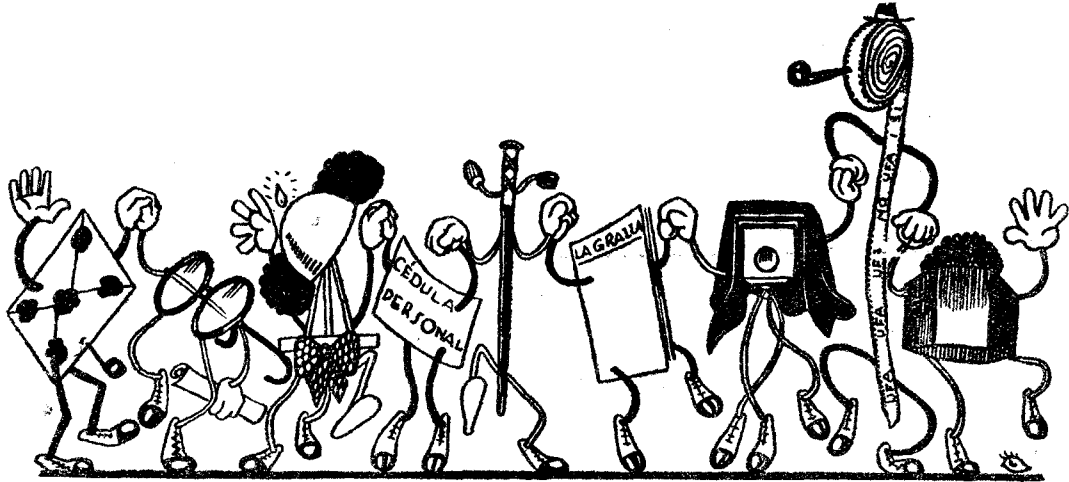
Perfumeria

* Tots els productes d'aquesta casa es venen en fraccions de litre *

Gasset

Granollers

Colònies
Quines
Essències
Locions
Brillantines

El Jurat del Concurs ballant la sardana de «germanor» en saber que hi ha una concursant

ren treballar fins a les 12. Hom diu que la Greta Garbo i la Joan Crawford fan esforços inimaginables per poguer-se semblar a les senyoretas Vinyes i Tapias. Es creu, però, que no ho aconseguiran.—C.

M. S. P., 21 de Març.—Un altre conflicte

S'ha acabat el termini d'admissió de fotografies i s'ha tornat a reunir el Jurat per procedir a la selecció de les concursants que no s'han presentat al concurs i de les dugues que ho han fet. A la reunió hi ha mancat el senyor Amador Garrell. Hom diu que s'ha reunit tot sol al Casino i que després de molt discutir amb el senyor Amador Garrell ha acordat fer una selecció pel seu compte.—C.

M. S. P., 21 de Març.—Continua la sessió

Hem pogut assabentar-nos que opten a ésser Miss Crawford les senyoretas Maria Tapias, Maria Tapias i Maria Tapias, i a Miss Greta Garbo les senyoretas Maria Vinyes, Maria Vinyes i Maria Vinyes. La tasca del Jurat ha estat fàcil, ja que s'ha demostrat d'una manera evident la superioritat de les senyoretas Tapias i Vinyes damunt les altres concursants. A última hora i per imposició del senyor Camillo, en lloc de la senyoreta Maria Tapias ha estat nomenada Miss Crawford la senyoreta Maria Tapias. En el Jurat hi ha cert malestar perquè la majoria creu que la senyoreta Tapias se sembla més a la Crawford que la senyoreta Tapias.—C.

M. S. P., 22 de Març.—Més conflictes

S'han rebut les fotografies de la senyoreta Roseta Rof, que també vol semblar-se a la Greta Garbo, encara que diu que no hi té cap culpa. Com que el termini d'admissió ja és finit i la senyoreta Roseta no pot pendre part en el concurs, el Jurat s'ha reunit i després de molt deliberar ha acordat organitzar un nou concurs de semblances a la senyoreta Maria Vinyes i així no hi ha compromisos. La única concursant ha estat la senyoreta Roseta Rof i per unanimitat ha estat nomenada Miss Maria Vinyes, amb premi extraordinari de 50 pàfies i mig retrat de la Garbo.—C.

M. S. P., 23 de Març - 10 nit.—Ja ha arribat la repartidora!

Avui, dijous, en el Majestic es fa el repartiment de semblances. La sala ofereix un aspecte animadíssim. Tothom, amb aquella bona fé, ha pujinat els sis ralets per la lluneta. Hi ha qui ha aconseguit una bona lluneta; altres, en canvi, estan de mala lluneta. Què hi farem! Després de la projec-

ció d'una pel·lícula que sembla una propaganda de l'Encarnat, el Jurat, que encara segueix reunit, es torna a reunir altra vegada i, com un sol home i sense por, surt a l'escenari per a fer la classificació definitiva. El senyor Escobar llegeix una acta.—C.

M. S. P., 23 - 11 nit.—El senyor Escobar llegeix una altra acta

El senyor Escobar llegeix una altra acta.—C.

M. S. P., 23 - 11'30 nit.—El senyor Escobar llegeix una altra acta

El senyor Escobar llegeix una altra acta.—C.

M. S. P., 23 - 12 nit.—El senyor Escobar encara llegeix més actes

El senyor Escobar encara llegeix més actes.—C.

M. S. P. - 12'30 nit.—Ja era hora!

Per fi ha acabat la lectura de les actes. El Jurat es reuneix i es retira a fer veure que delibera. A la mitja hora de fer-ho veure, i el públic de no creure-ho, surt altra vegada i després de llegir una altra acta, nomena Miss Joan Crawford a la senyoreta Maria Tapias, Miss Greta Garbo a la senyoreta Maria Vinyes i Miss Maria Vinyes a la senyoreta Roseta Rof. Degut al resultat del concurs, hom tem que el diumenge el comerç tornarà a tancar les portes.—C.

M. S. P., 23 - 13 nit — Xampany d'honor

Després del nomenament, el senyor Amador Garrell dona les gràcies al públic i aquest li diu que no hi ha de què. El senyor Camillo fa un brillantíssim parlament i es guanya una xardorosa ovació. Com que darrera de les cortines el Ros de Cal Quirico ha preparat un lonx, el Jurat, després de reunir-se es retira i delibera quantes pastes s'han de menjar cada ú. El senyor Mayol, que ha sopat fort, només en menja una, però els altres fan una foradada que ja! ja! i el senyor Camillo en tria unes quantes per la família.—C.

M. S. P., 23 - 13'30 nit. —Fi de festa

El Jurat ja no es reuneix ni delibera. En aquest moment passen «Grand Hotel». Tothom dorm. Els uns al cinema i els altres a casa seva. En sortir, trobem l'Escobar al vestíbol que encara llegeix actes. Les misses surten entre els aplaudiments de la multitud i sembla que facin canvi de casa. Cada una porta un retrat sota l'eixella. L'èxit ha estat esplèndid. Vaja, fins un altre!—C.

BANCO VITALICIO DE ESPAÑA

ASSEGURANCES DE VIDA, DOTS

RENDES VITALÍCIES

Delegat en aquest Partit: Don M. Anglés Vilella : Granollers

Plaça d'Angel Guimerà, 6

Parlant amb En Lluch

Any 1928. En la cantonada del carrer Nou, de Barcelona, davant del Crèdit Lyonnais, veiem un xicot tot bufonet i petitet que amb la paciència heroica dels enamorats espera amb impaciència l'arribada del seu dolç turment. Una cosa ens crida l'atenció; amb tot i ésser tan nano, té el cabell més negre que la consciència d'en Landrú. Més tard ho havem sabut. Aquell xicot més «fosc» que en Carmona era en Lluch.

Any 1933. Han passat deu anys. En la mateixa cantonada i a la mateixa hora que havem dit, tornem a trobar el

mateix xicot, que, com en aquells temps, espera també la seva futura mitja taronja. El nostre home, però, ha canviat molt; en lloc d'aquells «bucles» negres com el carbó que abans presumia, ara li veiem uns cargols i rínxols més rossos que el bigoti d'en Rosàs. Sembla talment un angelet bufadó. Com que tenim temps, ens hi acostem i després de les salutacions de ritual comencem l'entreviu

—¿...?

—Sí, senyor, abans era moreno; més ben dit, encara ho sóc, sap?, però com que sóc tan pelut i el tinc tan negre, quan sortia al camp tothom em volia pendre el pèl i per a evitar-ho, cada dia, en el gibrell de casa prenc una dutxa d'aigua oxigenada; així dissimulo la pelusera i li agrado més a la xicoteta. Res, home, s'ha d'anar a la moda!...

—¿...?

—Als quatre anys jugava en una Penya que en deien «Els llargs de Gràcia». Jo era el més alt: feia 47 cm.

—¿...?

—Amb el Barça. L'Alcàntara, en Sancho i l'Home Llagosta m'estimaven molt; em feien jugar amb ells al cau, i com que tenia un joc molt aristocràtic, em deien que, quan creixés, guanyaria més endoles que la Pastora Imperio.

—¿...?

—Després he jugat amb el Catalunya, però no n'he cobrat ni cinc. Ens pagaven amb lletres que anaven renovant i mai vèiem un nap ni per carambola.

—¿...?

—Fins que s'acabà el campionat: Llavors vaig retirar-me a casa meua i una nit en Mauri, l'Oliver, en Ventura i en Font em varen fer proposicions per fitjar pel Granollers i vaig fer-ho molt content.

—¿...?

—Tan sols d'ugues vegades, car tinc un bon caràcter.

LOS PREVISORES DEL PORVENIR
Associats 500,000 : A Catalunya, 16,000 : A Granollers, 150
Capital: 150.000,000 de pessetes

Representant a Granollers: FRANCESC PORTA : Prim, 31

La primera va ésser quan en Sibeca em va demanar un passaport per anar a Bata, car encara que jugo d'extrem no sóc extremista, i la segona un dia que vaig demanar satisfaccions monetàries a en Margalef del Catalunya i va tenir la barra de dir-me que jo tenia *la estatura de un perro sentado*.

—¿...?

—Badalona, Granollers, lluro... Són els tres que es classificaran en aquest torneig i per aquest ordre. M'hi jugo un peix.

Ens disposem encara a fer-li més preguntes, quan veiem que s'apropa a nosaltres una gentilíssima damisela de *rostro agraciado* en la qual aviat reconeixem la mateixa de *tiempos pasados*, però amb una salvetat: la noia ha crescut molt; és tan *esbelta* com l'Enric Govern. En canvi, en Lluchet no ha crescut. Tot allunyant-se de nosaltres seguim amb la vista a la *feliz pareja* que un ex Foronda s'els emporta Rambles amunt, camí de l'Ideal... que és un «cine» que hi ha al Poble Sec.

L'E. C. Granollers demana «via libre» en el present torneig i guanya el Martínenc a casa seva per 2 gols a 0

En vista de l'èxit assolit per l'equip local en el terreny de joc del Terrassa guanyant l'lluro de Mataró, molts *inchas* granollerins es varen desplaçar al de Sant Martí per a veure l'encontre. Nosaltres opinem que si aquesta promoció va tal com ha d'anar i no és un truc com el «cuento del inglés» i l'equip local juga com aquestes últims partits, ens apuntarem un èxit moral i *monetarial*. Consti que no hi ha fanatisme.

En Lluch i en Garinet es portaren com uns homes grans i ens demostraren que no tenen *canguelo* en l'especialitat de no tenir por de despenjar se. En Lluch es caracteritzà en els passis i canvis de joc i en Garí pel seu entusiasme i rapidesa. El xicot va guanyar-se les simpaties de tots els espectadors, car s'el veia per tot arreu i això que és petit de mena.

En Sala, d'ençà que és aprenent de general, juga amb més entusiasme. L'alimentació militarètica es veu que li va d'allò més bé: el xicot ens va fer un partidàs.

En Mateu va fer-hi més víctimes femenines que en Landrú: una quarantena de cors virginals (al menys ho semblaven) s'en varen anar darrera l'home ànec que ens defensa la porta als del Vallès Oriental. L'amic Mateu tot s'ho mereix, car quan ell tanca la porta amb pany i clau, ni les ordres de deu jutges el farien obrir.

Dels altres, direm que tots varen fer-ho molt bé. En Sanz i en Garí marcaren els dos gols.

FRANCESC ABELLÓ

Recader de Granollers a Barcelona i retorn

Dos viatges diaris

Granollers

Doctor Robert, 3
Alfons IV (Wilson), 69
Condest. ble Portugal, 20

Barcelona

Tantarantana, 8
Telèfon 10792
Ste. Eugènia, 14 (Gràcia)

El Martinenc va jugar trenta minuts a futbol i seixanta a fer exhibició de guàrdies d'assalt, utilitzant els peus i els colzes de porres i obsequiant a en Lladó, Sanz i Carmona amb uns cardenals sense *birrete pontificio*. En Colomer, en Rifé i en Sala es varen treure les puces amb elegància i netedat diabòlica.

Els pobres «reflits» que han hagut de suportar pluges de *calderilla*, llimones, mandarines, cindries, cops de bastó i paraigües i insults, i que han estat empalats camps a través per gossos-llops, i *inchas* d'assalt, no se sabien avenir, a Sant Martí, que en Cruella estigui tan gras i fresc i que l'arbitrar li provi tant.

En Cruella, que si no és la màxima autoritat del xiulet, és la màxima autoritat de l'energia (i no elèctrica), està gras i rodó com una poma camosina. Els *inchas inde-seables* martinencs li tributaren un homenatge a la seva actuació i quan acabà el partit varen obsequiar-lo amb un *stock* de parauletes que no consten en cap diccionari amb una cadira de *boga* que va anar a parar al cap de l'esmentat col·legiat.

Assumptes Comercials Agència Administrativa
Carrer Sant Roc, 10-1.º F. SALA I TORRAS

El Girona empata a 1 gol amb el Granollers en un partit passat per aigua

Que un equip de futbol es desplaci de casa seva a la d'un altre acompanyat dels socis, *inchas* més o menys cridaners—la dona, la germana o la sogra,—és una cosa tan natural com el mullar-se quan plou si no porteu paraigües; però desplaçar-se d'una ciutat a l'altra i demanar una vintena d'arengades al terreny contrari, això tan sols se'ls ocorre als caps plens de serradures dels directius futbolístics de la mil seixanta nou vegades immortal ciutat de Girona.

A nosaltres tan sols ens poden ensenyar, els gamarinosos gironins, de bramar, perquè en això són mestres consumats; deportistes ho som cinc centes vegades més que ells i amb més honor deportiu exemptes d'actes de salvatgisme, com un dia sí i l'altre també ocorren al seu estadi. I prou per avui, que ni tan sols paga la pena ocupar-se d'aquesta mena de personal.

El partit, molt dolent, i no ho diem per l'empat, car no ens interessa que es perdi o guanyi un partit si s'ha jugat noblement i això és tan impossible veure-ho jugant amb el Girona, com fer maons sense fang.

En Lladó i En Sanz no ens varen enlluernar com altres vegades. A la *cuenta* volien reservar totes les facultats per l'àpat del vespre.

En Garí s'ha engreixat un grapat d'unces de resultes del partit de diumenge passat. Quan l'encontre va ésser acabat, va rebre una infinitat de paraules carinyoses de socis i no socis que desitgen que actuï amb l'equip.

En Paco Parellada ha encarregat uns coverts amb les insígnies del S. C. Granollers per a presentar-los el dia que aquest equip entri al Grup A, en el pròxim banquet d'homenatge.

Assumptes d'Hisenda Agència Administrativa
Carrer Sant Roc, 10-1.º F. SALA I TORRAS

L'àpat d'homenatge als jugadors del Granollers

Ens dol no disposar d'unes quantes columnes per a explicar-los, amb tota la minuciositat que el cas reclama, «el com i el què», amb tots els ets i uts, del sopar d'homenatge que diumenge passat tingué lloc a la Fonda d'Europa sota la direcció artística mímica i respalladora de l'incommensurable senyor Paco Parellada, a honor dels flamants campions de Catalunya. Esdevingueren tantes coses, foren tan selectes les interrupcions i tan aguts els parlaments, que, francament, ens veiem obligats a no fer-ne més que un petit resum.

L'acte va ésser presidit pel digníssim i castigador senyor Costa, president de la Federació Catalana de Futbol i al seu costat i pels voltants hi vegèrem assentats els senyors Bofill, Agustí, Xiol, Martí, Manolo Fernández y otras hierbas, Oliver, Ustrell i Garrell. (Segueixen els noms fins a cent deu i mig.)

El sopar fou servit com s'acostuma a casa el senyor Paco i l'alegria més alegre va ésser amb tots els sopaires. En Llepat, va batre el *rècord* gastronòmic que fins aquella nit ostentava l'Hereu, car ell tot sol, amb l'ajuda d'una forquilla i un ganivet, va empassar-se el contingut de tres plats d'*hors d'oeuvre*, cinc d'arròs, dinou talls de vedella, onze de pollastre i va deixar en la misèria totes les paneres de fruita de la seva taula i *adyacentes*.

El senyor Bofill, president del Club, en un magnífic parlament va oferir l'acte als equipers. El senyor Costa, els felicità calorosament dient-los que el Grup A és sobre del B i que si del B passen a l'A, sortirien del B i ingressarien a l'A.

El senyor Xiol ens va endinyar una oració forense amb un recargolament de paraules *sísmicas*, *aerogràficas* y *recalcinantes* que si nosaltres actuessim de jurats i en un judici ens «aboqués» la ratxada d'oratoría que ens va *endosar* diumenge, li donaríem les dues orelles i el *rabo* del processat que ell defensés.

L'AIGUADER

Imp. Garrell : Clavé, 25; Telèfon 23 : Granollers

Assegurances en tots els rams

Jacint Mayol

Prim, 12

Telèfon 202

HORA OFICIAL DEL COMERÇ I DE LA INDÚSTRIA

Carles Sanz

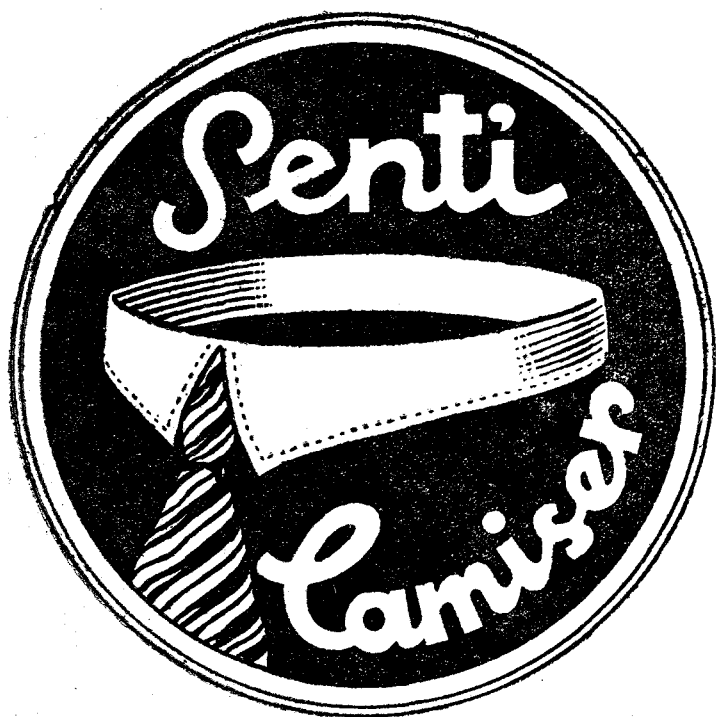
Representant

té el gust d'oferir als socis i no socis del Granollers S. C. gran assortit en **Relloges** de totes marques, **Joieria** de tota mena i **Bisuteria** de qualitat extra garantida
PREUS DE FÀBRICA

S'adobon tota classe de RELLOTGES i JOIES
Demà a CARLES SANZ : Hotel Europa : Granollers

Camiseria i Corbateria

Glaudi Sentí

Clavé, 8

Granollers

Anís

Picanyol

Es el millor

**Francesc Ventura
Granollers**

**FRANCESC
BALET**

FABRICA DE TEIXITS

—Què? «Llímpio» les sabates, senyor?
—No; perquè les sabates de Can Riera són les millors
i no cal netejar-les.

...I recordi-ho bé:
TRACTOR ●
TRACTOR és el millor calçat
TRACTOR per a obrers i per a nens

Sabateria Esteve Riera
Clavé, 15 : Granollers

JICARBIO

KONFITERIA I PASTISSERIA

LLUIS DR ROBERT

TIRVIÓ 11-13 TELEFON 1

LA PALMA BAR

LYBRIFICANTS "AGUILA AUTOLEO"

VDA DE M. BRUGAROLAS

BARCELONA

AGENT PER A GRANOLLERS I COMARCA

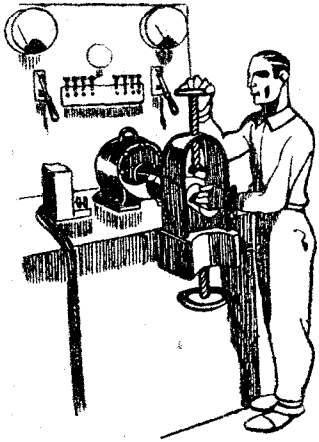
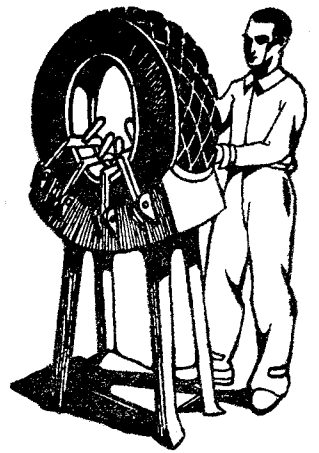
PERE JORDA

BIBLIOTECA

P. REPUBLICA, 27. GRANOLLERS

(TVDI LLOVENC)

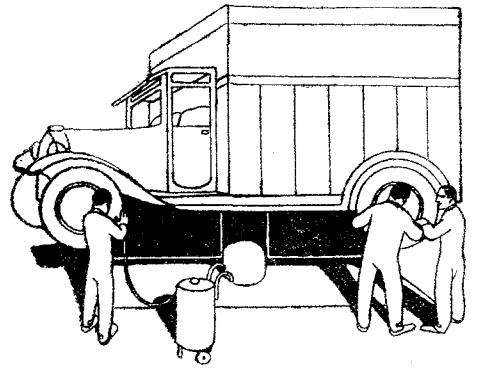
Garatge Baulenas

El més important

Reparacions Mecàniques i Elèctriques
de l'Automòbil

Servei tècnic i pràctic
dirigit i executat pels
mateixos propietaris,
procedents de fà-
briques d'automòbils

Pràctica
Perfecció
Rapidesa
en el productor...

Es tradueixen en

Estalvi
per al client

Recauxutatge i Vulcanització diària
Engrassament a pressió : Rentat d'autos des de 2 ptes.
Pintura al Vernís i a la Nitro-celulosa
Distribuïts aquests treballs en seccions independents

Carroceries ● Planxisteria ● Tapisseria

Prim, 174 ◆ Granollers ◆ Telèfon 86

